

† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
† Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καυσαρείας
Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου († 379).

ΕΙΣΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἔκφώνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...
„Ηχος α’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὸνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου „Ηχος α’

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος σου, ὃς δεξαμένην τὸν
λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογ-
μάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων
ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη
κατεκόσμησας, Βασίλειον
Τιεράτευμα, Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

„Ηχος α’

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρω-
πίνην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ'
οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε,
καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν,
θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως
παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέληγε τὸ
κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα
τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ ἀνεκ-
φράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

‘Οπι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα „Ηχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

‘Ως βασίλειον κόσμον τῆς
Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασίλειον
πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογ-
μάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον,
διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευ-
σεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἀγίαν,
ἡνωμένην μὲν τὴν οὐσίαν, διαι-
ρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα Πατρί...

„Ηχος α’

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Βασίλειε σοφέ, παρεστὼς τῇ
Τριάδι, Ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου,
χάριν ἔλεος, καὶ ἴλασμὸν τῶν πται-
σμάτων, ὅπως στόματι, δοξάζωμεν
καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρω-
πον.

Καὶ νῦν...

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς, δόμοιον

‘Ο πάντων Ποιητής, καὶ Δε-
σπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὃν σὺν τῷ

Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὅντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὅν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,
Κάθισμα Ὁχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς ἀρόρητου σοφίας θεοπρεπῶς, ἔξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὁρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὔσεβείας ἰδρωσιν, ἐδείχθης ἀγέττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...
τῆς Ἑορτῆς Ὁχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ διούλου, καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἀγίου.
Ὤχος πλ. δ' –
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας, τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς

ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν, καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας, Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ... Ὁχος πλ. δ' –
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Η τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὄψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλῖμαξ, πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε, διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἵλασμὸν πταισμάτων, αἴτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευτε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ὥχου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρο μου. (δῆς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δῆς)

Δόξα.

Ἄγιῷ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῷ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 13

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (δῆς)

Σπίχ. **Ἄ**κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἡ Τάξις ποῦ Εὐαγγελίου ποῦ Ὁρθρού
“Ηχος β’.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὄτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεῦματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ὅν ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὁσιε Πάτερ, καὶ γέγονας ποιμήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, δι-

δάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκιπρωμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
Ωδὴ α'

‘Ο Εἱρμὸς Ἡχος β’

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η Ὁγδόας, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἔκουσίω πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Περιτομήν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἔξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ ἀγίου, ὁ αὐτὸς

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρεσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου, ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρεσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκός, φιλοσοφίας

ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει' σαυτὸν δέ, τῷ Δεσπότῃ, θῦμα προσήνεγκας.

Δόξα Πατρὶ...

Сὺ γεγονώς, μύστης ἀρρήτων Βασίλειε, τό του Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, Ιεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίου*

Τὶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγίᾳ, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

‘Ωδὴ γ', πῆς Ἐορτῆς
‘Ηχος β'. Ὁ Εἱρμὸς.

Сτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τάς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε. (*Δις*)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετυθη, ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἡξίωσεν, ἐκών περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

‘Ωδὴ γ',

Τοῦ Αγίου, ‘Ηχος β'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παιδείας γεγονὼς ἀπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατούμενης πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασίλειε. (*Δις*)

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει, τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὁ Βασίλειε.

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὅντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Δόξα Πατρὶ...

Сυνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὃν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Καὶ νῦν...

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς δὲν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἀγνή, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἄειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ σὺ εἶ δὲν Θεὸς ήμῶν...

Καθίσματα τοῦ Ἅγιου.

Ὕχος πλ. δ^ῃ.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον...

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἔξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὥφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· δθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ὕχος γ'. «Θείας πίστεως».

Δόξα Πατρί...

Πᾶσαν ἥρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ ὅδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὔσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε, δὲν ἰκέτευε, ὡς παρρησίαν κεκτημένος θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον...

Ο τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ως ἀγαθὸς περιτέμνει δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γάρ εἶ δὲν Βασιλεύε...

Κοντάκιον Ὕχος δ^ῃ

Ὦ φθης βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἀσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὁσιε.

Ο Οἶκος

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι, καὶ ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν, δι' ὃν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς δὲν βιῶντες ὑμνοῦμεν, οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὁσιε.

Συναξάριον

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σπίχοι.

Χριστοῦ περιτυμηθέντος, ἐτυήθη Νόμος. Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Σπίχαι.

Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανῶν ἐν Κυρίῳ. Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων, Ιανουαρίου θάνες, Βασίλειε, πρώτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξίφει τελειούται.

Σπίχαι.

Ο Θεόδοτος, Οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Σπίχαι.

Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ, Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ ἐκ μηροῦ γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ὁ α' χορός.

Ωδὴ α' ἥχος β'

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

ὁ β' χορὸς. Ιαμβικὸς

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, "Ηπειρον αῦθις, Ισραὴλ δε-

δειγμένον, Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, "Εκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ρώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ωδὴ γ'. ὁ α' χορός

Ίσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ιαμβικὸς. ὁ β' χορός

Οσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν, "Ω τῶν πρὸς ἡμᾶς...

ὁ α' χορός ἥδεται δωρημάτων.

Ωδὴ δ'.

ὁ β' χορός

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βιῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Γίῳ, ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. Σὺ εἰ Χριστός, Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

Ιαμβικὸς.

ὁ α' χορός

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, Ύμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ρήγνυσι γῆρουν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρδήτου Λόγου, "Ω τῶν δυναστῶν...

ὁ β' χορὸς τὰ κράτη συνετρίβη.

Ωδὴ ε'.

ὁ α' χορός

Ίησοῦς δὲ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἦκει, Ἄδαμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρούς δέ, ως Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν δὲ τήν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Ιαμβικὸς. ὁ β' χορός

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβιορ-μένου, Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωριμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον, Ἀγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτήν,...

ὁ α' χορός οἶς Θεὸς κατηλλάγη.

Ωδὴ γ'. ὁ β' χορός

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, δὲ λύχνος τοῦ φωτός, δὲ ἔωσφόρος, δὲ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε, ἵδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ιαμβικὸς. ὁ α' χορός

Ιμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ, Ἡχῷ Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο, Ναί, φησίν, οὗτος, συμψήγης γόνος πέλων,

Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν,...

ὁ β' χορός καὶ βροτὸς προιμηθείᾳ.

Ωδὴ ζ.

ὁ α' χορός

Νέους εὔσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις, ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. Υπερύμνητε, δὲ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ιαμβικὸς. ὁ β' χορός

Ἐφλεξε δέιθρῷ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ο τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσαν εὔσεβεῖς κατευνάσας, Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας, Ολην πλύνει δέ,...

ὁ α' χορός...τῇ τοῦ Πνεύματος δρόσῳ.

Ωδὴ η'

ὁ β' χορός

Ἀνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι δέιθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην, δὲν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιαμβικὸς

ὁ α' χορός

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται, Γίοι δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον, Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Κανών α', Ωδὴ θ',

πῆς Ἐορτῆς καὶ τοῦ Ἅγιου.

Ἡχος β'. Ο Ειρμὸς.

Καταβασία

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἀνω στρατευμάτων.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων

παρθενι-κῶν, ἀφράστως σωματώ-
σασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θε-
οτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ
τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν
Θεὸν ἔξανατείλαντα, σωματικῶς
ἥμιν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων
παρθενι-κῶν, ἀφράστως σωματώ-
σασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θε-
οτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ
ὅγδοῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Υπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός,
τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης, φύσεως,
ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτε-
ται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, κα-
θὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περι-
τέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου
δείκνυται.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ
ὅγδοῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Υπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός,
τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης, φύσεως,
ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτε-
ται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, κα-
θὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περι-
τέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου
δείκνυται.

Сήμερον δὲ Δεσπότης, σαρκὶ πε-
ριετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἐνδοξα,
Χριστοῦ ὄνομαστήρια, ἐν ἀγιότητι
πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ θεο-
πρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον, σὺν
τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ Ἱε-
ράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἅγιου, Ὁχος β!

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱε-
ράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβα-
τον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς
ζωηφόροις ἵχνεσιν ἐπηκολούθησας·
τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ ψυχὴν
Πάτερ προδέδωκας, προκινδυ-
νεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμ-
μακάριστε.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ
Καισαρείας, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον,
Χριστοῦ κατιδῶν σύστημα, ὑπὸ^τ
τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας
σοφέ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθείς, κα-
ταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν
σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ
ἡνεγκε Βασίλειε.

Δόξα Πατρὶ... Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυ-
ποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότη-
τος τὸ κράτος.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας,
τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων,
Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ
τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας
τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθης Βασί-
λειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ
τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυ-
τρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ο τὰ ὑπερῷα ἐν ὕδασι, στεγά-
ζων μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θά-
λασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων,
ἐκ σοῦ Ἄγνη τὴν σάρκα προσλαβό-
μενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς
Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Οι δύο εἱρμοὶ τῆς θ' ὥδης.

Ὦχος β!

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιω-
τέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἵλιγγιᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἴδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐπέρα. Ἰαμβική.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

“Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη, Δι’ ἣς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὔεργέτῃ, Δῶρον φέροντες ὑμνον εὐχαριστίας.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγιου.

“Ηχος γ’.

Ἐν Πνεύμαπι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηγασας, τὰς διανοίας θέοφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὡς Βασίλειε σοφέ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

“Ηχος γ’. **Ἐν Πνεύμαπι τῷ Ἱερῷ.**

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης, καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἴσχυΐ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ὁπῇ διεξάγων.

ΑΙΝΟΙ . Ἡχος πλ. α’.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β' χορός

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τὸν Αἴνους Σπιχηρὰ Προσόμοια.

“Ηχος πλ. α’. **«Χαίροις ἀσκητικῶν».**

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκὶ, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ὁρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμου, ὁ ὑπὲρ Νόμου γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἄπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. **“**Οθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ του θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Γίόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συναναρχον, ὡμολόγησας **“**Οσιε, αἱρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ

λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίως, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Ἐνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης Ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τάς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος· μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρο Βασίλειε, τῶν ἔκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν Ἱερὰν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ολος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ διλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας, λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὖσιν, εὔταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε θεορήμονα, καὶ θεῖον Διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... Τοῦ Ἀγίου.

“Ηχος πλ. β’. Άνατολίου

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας ποιμήν, τῆς του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα δόμοιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν... **Τῆς Ἐορτῆς.**

“Ηχος πλ. δ’.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὕτῳ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γενεθλίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γενίδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπακτον, Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἄγιος α'

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσης τὰ σκιωδῆ, καὶ περιέληγε τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἄντιφωνον Α'. Ἅγιος β'!

Στίχ. **Ἄ**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ψ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Δ**ιηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ἴπατε τῷ Θεῷ, Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Β'. Ἅγιος β'!

Σπίχ. Εύφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Κῶσον ἡμᾶς Γενέθλιος Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ φάλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς Γενέθλιος Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὔπρέπεια τῆς ὥραιότητος αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς Γενέθλιος Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. δ'. Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἥθελησεν ἐποίησεν.

Κῶσον ἡμᾶς Γενέθλιος Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γενέθλιος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυροθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἡχος α'.

Σπίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς

Ἡχος α'

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ’ οὓσιαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Σπίχ. Ἄπαγγελῷ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ’ οὓσιαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Σπίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ’ οὓσιαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γενέθλιος Θεοῦ ὁ σαρκὶ περιτμηθείς,, (**ο** **β'** **χορὸς**) φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Άπολυτίκιουν τῆς Ἐορτῆς Ἡχος α'.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὁν καὶ οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

**Άπολυτίκιουν τοῦ Ἀγίου
Ἡχος α'**

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη κατεκόσμησας, Βασίλειον Ιεράτευμα, Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Άπολυτίκιουν τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει, δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ δὲ τοῦ Κτίστου, Ιεράρχης καὶ φωσφόρος, δὲ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Προκείμενον. Ἡχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Σπίχ. **Ἄ**κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κολασσαῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 2:8-12

Ἄδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς, καὶ ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἄλληλούϊα. γ' Ἡχος πλ. δ'.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Σπίχ. **С**τόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Εἰς τὸ Ἐξαρέπως

οὐαὶ χορός

Μεγαλυνάριον

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη,
πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύ-
στημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λο-
γικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἣς
Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγο-
νεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον
ἐποίησε καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλα-
τυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.
Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη,
πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Μεγαλυνάριον.

Τοῦ Ιεράρχου. Ἡχος β'

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χρι-
στοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν
φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Και-
σαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας,
Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμή-
σωμεν.

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Ἄνπι τοῦ "Εἴδομεν τὸ φῶς.

Τὸ Απολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡχος α'.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπί-
νην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ'
οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε·
καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν,
θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως
παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ
κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα
τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ
εὔσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκ-
φράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ἀνυμνή-
σωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἢχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰώνος. (τρίς)

Ακολουθία τῆς δοξολογίας

ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους.

Τὸ Απολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡχος α'.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρω-
πίνην προσέλαβες, Θεὸς ὃν κατ'
οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε·
καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, περιτομήν,
θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως
παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ
κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα
τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ
εὔσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκ-
φράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Τὸ Απολυτίκιον τοῦ Αγίου.

Ἡχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν
λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογ-
μάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων
ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη
κατεκόσμησας, Βασίλειον
Ιεράτευμα, Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἴκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκης,

Ἄχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ...

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά, εὔφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον, Κύριε.

Σπίχαι Διοξολογίας.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, διοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετά τὴν δοξολογίαν,
αἱ ἔξις αὐτήσεις τῆς ἐκτενοῦς,
τῶν χορῶν Φαλλόντων ἐκ περιτροπῆς
ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον»,
ἐξαρέσει τῆς ἐκτης αὐτήσεως
«ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν
Φάλλουν αὐτὸν ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν
πετράκις,

πραείᾳ τῇ φωνῇ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

καὶ ὁ ιερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ

θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἔκτὸς μεταβολῆς τε τῶν δηντῶν καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὅντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὅμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὔκρατους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ δόμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὃς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὔσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοφύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἦν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε

τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορὸς. Λαμήν,

ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν»

Από βάθους Ψυχῆς
Εὔχομαι

‘Γεία, Ἄγαπη, Ὁμόνοια, Ὑπομονή,
Πνευματική Ἀνάταση εἰς Οἰκογενειακή Γαλήνη.

Εύλογημένο τὸ 2024.

Χρόνια Καλά εἰς Εύλογημένα
Βασίλειος Κιαμηλίδης